

პაპ რა ფლასტონის გავიარ

პროვინციის რამე რუმე

„La protestation“

მარად ძვირფასო მკითხველო, გულის წყრობა ბევრი მომდის. მათხოვეთ თქვენი წამიერი ყურადღება ზოგამთავანის მოსასმენად...

„მეაბრეშუმეთაგან“

„რამე-რუმე“-ს ავტორი, თქვენ არბანდებით, რომ შაჰბაზის დროთაგან განთქმულ საქართველოს მეაბრეშუმეთას გაბაიარება მოუწოდებთ, მაგრამ ალბათ დიდია, კოვჩი ნაცარში ჩაივარდათ...

ვერ გვიავით, — მოსკოვის გამოცემაზე საქართველოს მეაბრეშუმეთაგან პრემიერ „პრიზი“ მიიღო. დაუყოვნებლივ შესცავლეთ თქვენი ახირებული აზრი, „რამე რუმე“-ში აქეთ-ადიდეთ საქართველოს მეაბრეშუმეთაგან, წინააღმდეგ შემთხვევაში უცდილით „დელუს“ უმადლეს ჯილდოდ მიიღებულ მეაბრეშუმეთაგან...

მეაბრეშუმე გ

მეღვინეთაგან

თქვენ მგონი ამის წინაღობით ღმერთი გაგიწყობთ და საქართველოს მეღვინეთაგან აძაგებით თამაღვთ ეხუმრებოდით ალბათ თქვენ ეშმაკი გაწვალებით, თორემ როგორ ვერ მოხვდით, რომ მეღვინეთაგან ძვირფასი საქართველოში არაფერია.

ქართულმა ღვინომ მოსკოვ ქალაქში ირგუნა სახელი, იღიბა სადიდებელი —

გავიმარჯვეთ ჩვენ თამაღვმა და ახლა გვიყურეთ, აბა თქვენ „რამე რუმეს“ რა მოუფიქრეს... თამილა Teli.

პასუხის მაგიერ

ვერც ერთ პროტესტზე ვერ გამოიხდენია პასუხის გაცემა.

რა ექნა?.. „მათ“ მართლა გავიმარჯვეს ამიტომ ვსციდილობ მივაფუჩიერო მათთან „დავა“...

სხვისი პასუხი

მე შეშინებს და გაფითრებულს მომივიდა „ჩრევა დარეგებანი“ ერთი მიჩრეხეს: „შენ წინააღმდეგა შეიტანე კაცო, რომ მოსკოვში ახლა „თამაღვების“ გამოცემა მოწყონ.

ხოლო აბრეშუმების ჯილდო კი ვსაჩივრე, რადგან აბრეშუმები საქართველოში ამ სიძვირეში არავის აცვიდათ, ამ „სისულელი“ მტკიცებინა დროს.

შენზე გაბრაზებულ „ჯილდოიანებს“ ცხელი გული გაუცივდებოთ et alors finita la comedia... მე მიინდა სხვც მოვიტყუე!..

ჩვენი გამოფენები

მიღებულ ბარათებში არის სხვათაშორის საკითხის აღძვრა აგრეთვე ახალ გამოფენების შესახებ, ე. ი. სასურველად სთვლიან მოწყობის დამატებითი გამოფენები:

- პროვინციულ მასწავლებლის.
- ქართული ენის ცოდნის.
- სახალხო მოსამართლის.
- დროთა ლივის.
- ქართულ მუსიკის.
- პროვინციულ დრამის,
- ქართულ სტილის.
- ეკლესიების.
- მღვდლების.
- ლეგალ და არა ლეგალ ხალხის.
- ქართულ წიგნების.
- ქართულ გაზეთების.
- პროვინციულ ექიმების.
- ვეჟილების.
- რკინის გზის მოსამსახურეების.
- მომღერალ — შოლიაპინების.
- ჟურნალ „ჩვენი მეცნიერები“-ს.
- საარგის კაპაბაძის (როგორც საქართველოს ისტორიის კონსპექტის მწერალის).
- „თარბუთი“-ს.
- პროვინციის ჰაერობლანების.
- „ქინაქის“.
- ქართულ მატყლ-ქსოვილების (?).
- შოთა რუსთაველის ძეგლის.
- ალექსანდრე ყაზბეგის ძეგლის.
- ილია ჭავჭავაძის ძეგლის...
- ქართველი ქალის.
- იაფეტის დაბადებიდან 25 საუკუნის აღსანიშნავად ქართულ მწერლობის აყვავების.

ვერობიელი.

ხელმოწერა

სახელმწიფო საოპერო თეატრი „მოცარტი და სალიერი“

ვის არ გაუფრთხილავს, ან იქნება სინამდვილეც, თუ როგორ მოწყობა ჰენიალობის ნიჭით დაჯილდოებული მოცარტი 1791 წ. თავისმა მეგობარმა უნიკო, მაგრამ თავის თავზე დიდი წარმოდგენის მქონე, ვენის ორკესტრის მუსიკოსმა სალიერიმ. ლეგენდაა ეს, თუ სინამდვილე, მაგრამ პენისის ასე უდროოდ სიკვდილი (35 წლ.) დიდი და აკაკის იყო სერთაშორისა მუსიკისათვის, მო-

ცარტის თავყენისძეგმელნი და დამფასებელნი ეხლაც დიდს მწუხარებით იგონებენ ხოლმე მის სიკვდილს.

კომპოზიტორმა რომსკი-კორსაკოვმა დასწერა ერთ მოქმედებანი ოპერა, რომლის სიუჟეტიც აიღო პუშკინის პოემა — „მოცარტი და სალიერი“. ოპერის ლიბრეტოში სრულად არის შენახული პოემის ტექსტი და იგი ერთი საუკეთესო ნიმუშთაგანია საკამერო (ინტიმური) მუსიკისა. საჭიროა მეტად გიყვარდეს მუსიკა, დიდის ყურადღებით მოისმინო და დაფასო იგი. მართალია ამ ოპერაში არ არის დამთავრებული საოპერო ფორმები (დუეტები, სიმღერა ensemble), მთელი მუსიკა მელო-დეკლამაციის ხასიათისაა და სკაბოზმა მასში მონოლოგები და დიალოგები, მაგრამ არ შეიძლება ხელოვნების დამყვანებელი არ გაიტაცოს მეტად ლამაზმა მუსიკამ.

საინარაოში წარმოდგენის დროს ორივე პარტიას სალიერისა და მოცარტისა — ასრულებდნენ მსახიობნი ისევე და ევლახოვი, რომელთაც კარგი სახელი დიპლმატურს ტფილისის სკენაზე. ორივე დასახლებულ მსახიობს მოუფიქრებელი აქვთ სცენიური მხარე, ორივენი სერიოზული ამსრულებლები არიან ვოკალური მხარისა, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, არ შემოიღიან მათი შესრულება ამ პარტიებისა ჩავთვალო დამთავრებულად. მართალია ორივე მსახიობმა თავისი პარტიები მხატვრულად შეასრულეს, მაგრამ საჭიროა უფრო მეტად შეთვისონ ეს პარტიები, მაღწიონ, რომ ასრულებას მისცენ მელოდეკლამაციის ხასიათი და უკეთესი გამოთქმა (ფრაზირაცია) და დიქცია ჩაიმუშაონ. მაშინ მათი აღსრულება ამ პარტიისა ჩინოვება დამთავრებულად. უფლისც მეტი აქვს, მეტიც მოთხოვნილება — ამბობს ანდაზა და ჩვენც მეტს ველით ევლახოვისა და ისეცისაგან, რადგანაც მათ ამ მეტის მოცემა შეუძლიათ.

ოპერა სასაცილოდ არის დადგმული. ამისთანა ფაქტიზი ოპერა კი, როგორც არის რომსკი-კორსაკოვის „მოცარტი და სალიერი“ მითხროვს დეტალურ შესწავლას და დამუშავებას.

მშვენიერია ოპერის დადგმა მხატვრულის მხრივ.

ოპერა სამგლოვიარო ფერებში იყო დადგმული — საფუძვლად ედო დიდი ჰენიოსის სიკვდილი, რომელმაც თავისი სიკვდილის რამდენიმე დღის წინაღ შექმნი მშვენიერი ნაწარმოები Requiem (პანაშვილი).

ბალეტი წარმოადგენდა რომსკი-კორსაკოვის საუცხოო სიმფონიურ პოემის „ესპანეთის კაპრიჩიო“-სა და მუსორგსკის პოემის „რამე ქაჩალ მთაზე“-ს განხორციელებას ცეკვაში. პირველის დადგმა ლამაზია და დატულია სტილი, მეორე კი სრულიად არ შეფერვბოდა ავტორის აზრს და უხეშ ბალაგანს წარმოადგენდა. მუსორგსკის პოემაში გამოყვანილი ძველი დროის რუსეთის მითოლოგიური არხებიანი და არა ის, მუსიკისათვის აყურებით მხტუნავი, მოდერნისტული ფერები, რომლებიც ვამოიყვანა მიეკოვსკიმ.

პ. ბეზუთიშვილი.

მუსიკალური საქმეები

ჩვენში ყოველი ელემენტარული ქვემარტება დიდ კამათს და აურზაურს გამოიწვიეს, ის რაც სხვა ქვეყნებში ანბანური ქვემარტებაა ჩვენში ახალი ხილოვით ვინაჯავთ და მის გარშემო ქიაკოკანას ვანთებთ, თუ ეს შეგნებულად ხდება ეს უთუოდ უნდა ჩავთვალო ჩვენ ფსიქიურ შეშენებლობის ერთ დამახასიათებელ თვისებათ, მაგრამ ხანდახან შეგნების ნიადაგზედაც აქვს ადგილი ასეთ ჟურიზულ მოვლენებს და აი ამ თვისებაზე უნდა ვილაპარაკოთ.

თუ ჩვენ მივიღებთ, რომ ერი არის ისეთი სოციალური ორგანიზმა, რომელსაც აქვს თავისი ენა, ზენე-ჩვეულება, საუკუნოებით შექმნილი სპეციფიური კულტურა და ამასთანავე პრინციპიულად ვალიარებით მის დაცვას, მაშინ უთუოდ უნდა იქნეს მიღებული ზომებიც, რომ ეროვნული მეობა არ განადგურდეს.

ქართველი ხალხის მწარე ისტორია ცეცხლისა და მახვილის ისტორიაა; აე მწარე უკუღმა ისტორიულ ბედის ტრიალის დროს ბევრი რამ დაეკარგეთ, ბევრ რამეს დაუკარგავთ, თუ ისტორიულ წარსულს სალი გონებით არ ვეცდებით, ის რის დაცვაც შესძლო ჩვენმა წინაპრებმა და დღემდის მოიტანა კულტურულ კაცობრიობის უანდერძა; ქართველი ერის ერთ კულტურულ უძვირფასეს ერთ კულტურულ უძვირფასეს დარგს შეადგენს ქართული ხალხური მუსიკალური შემოქმედება.

მე ვიტყვი, რომ არც ერთ დარგში არ განხორციელებულ ქართველი ერის შემოქმედებითი ნიჭი და უნარი, როგორც მუსიკალურ დარგში.

ამიტომ ქართული კულტურა, რომლის ერთ ერთი უსაჭიროესი ნაწილი არის განვითარებული მუსიკალური მეობა, საჭიროებს დიდ პატრონობას და მფარველობას.

როგორც უტყუარ წყაროებიდან ვიცით, საშუალო, რომელსაც დავლებებთ ჰქონდა კონსერვატორიების როგორგანიაცაა, განუზრახავს მეტად მნიშვნელოვანი ფრიად სანტერესო აზრი. სახელდობრ განსნას კონსერვატორიისთან სამოსწავლო და სალოტბარო კლასი. ეს განზრახვა მიზანშეწონილი იქნება, თუ ამ კულტურულ საქმეს გაუწევს მფარველობას ისეთი ავტორიტეტული დაწესებულება, როგორც არის სახალხო განთლების კომისარიატი, რომელიც უშუალოდ დაინტერესებულია ხალხის კულტურულ საქმეში.

რიატი, რომელიც უშუალოდ დაინტერესებულია ხალხის კულტურულ საქმეში.

სტატისტიკურ მონაცემებს მიხედვით, რომელიც არის 1,689 პირი დასახლებული მასწავლებლები, თუ არ შეიქმნება მსგავსი კომისიები, საბავშო სახლებს, სახმელრო მასწავლებლებს და სხვას, სადაც სიმღერა ვალობა სავალდებულოა, კვირაში ორი გაკვეთილის ანგარიშით, წელიწადში მოიღოს 20 ათასი გაკვეთილი, რომელსაც სულ მიერე, დასჭირდება 150 მასწავლებელი, ნამდვილათ კი ირიცხება 30 მასწავლებელი, თითო მოიღოს 5,000 გაკვეთილი დანარჩენი 15 ათასი გაკვეთილი, რომელზედაც სახ. გან. კომის. იღებს ხარჯებს იკარგება უნაყოფოთ.

ამ გვიარად სასწავლებლებში სიმღერა — გლობის სწავლება არ სწარმოებს სათანადოთ და თუ მივიღებთ მხედველობაში ამ არა სასიამოვნო მოვლენას, ჩვენ დავინახავთ, თუ რა მოელის ჩვენ მუსიკალურ ხელოვნებას.

1668 სკოლიდან ყოველ წლიურად უნდა გთათოს დაახლოებით 30,000 მასწავლებელი, რომელთა წარმოდგენა არ ექნებათ მუსიკალურ ხელოვნებაზე ყოველივე ეს ხდება იმ ნიადაგზე, რომ ჩვენ მასწავლებლები არა გვყავს და თუ გვყავნან მისში ორიოდეს გარდა შემთხვევითი ელემენტები არიან, რომელთაც სმენა უჭირს და სხვა დარგში დამარცხებულთ მუსიკის მასწავლებლობისათვის მოუკიდიათ ხელი.

ჩვენ კი გვესაჭიროება მასწავლებლები შესაფერისად მოზადებულნი, რომელთაც უნდა იცოდნენ ელემენტარული კანონები მუსიკალური ხელოვნებისა, რომ შემსლონ კარჩევა ხმის თვისებისა, გარკვევა ხმის ფიზიოლოგიაში; მოწყაფეს აქვს თავისი ასაკი მომწიფების დროს მას ესაჭიროებთ დასვენება, ვინაიდან გარდამავალ მომენტში ღვება და მასადავს ხმაუ გარდამავალ პერიოდს განიცდის. ამ დროს შეუძლია თუ სათანადო ცოდნა არა აქვს მასწავლებლებს შეუუსტროს ხმის ძაფები და ამ ნიადაგზე სულ შეაჯავროს სიმღერა.

მასწავლებელმა, რომ შესძლოს აღძრას მოწაფეებში სიმპათია მუსიკალურ ხელოვნებისადმი, ამისათვის უნდა მიაწოდოს მათ ცნობები მუსიკალური ხელოვნებიდან, შექმნას ვუნდნი, ვინაიდან გუნდია წარმოშობილი მომღერალისა.

რომელი გამოჩენილი მომღერლის ბიოგრაფია გინდათ აიღეთ და თქვენ დაინახავთ, რომ უპირველეს ყოვლისა მას ვუნდნათ ჰქონია საქმე, ალბათ ყოველივე ეს სამეულს კარგათ ჰქონია გათვალისწინებული, როდესაც მან განზრახა კონსერვატორიისთან სამასწავლებლო და სალოტბრო კლასის გახსნა, მაგრამ პრაქტიკულ ამ აზრის განხორციელება ძნელი იქნება თუ სახალხო განათლების კომისარიატი და მთელი ქართველი საზოგადოება არ ამოუღდება გვერდით განზრახულ საქმეს ექვს გარეშე, რომ ამ უკრსებზე ნაკლებათ მიეზიდება ახალგაზრდა მატერიალურ თვალსაზრისით და რა მოვიხილოთ მათი ყურადღება საჭიროა ერთგვარი წახალისება, ამისათვის სახალხო განათლების კომისარიატმა უნდა დანიშნოს სტიპენდიები და გაანთავისუფლოს სწავლის გადასახადებიდან.

აქ მოსწავლე ღარიბი ახალგაზრდა, სადაც ისინი შეიძენენ სათანადო ცოდნას და პრაქტიკას კონსერვატორიისთან მივლინებული აკადემიურ გუნდში ასეთი ცოდნით აღჭურვილი მასწავლებლები შესძლებენ აგრეთვე ჩასწერონ და დააგროვონ ის უამრავი ხალხური მუსიკალური სიმღერები, რომელიც თვალ მარგალტებებით გაზნულია ჩვენი ქვეყნის სხვა და სხვა კუთხეებში.

ლადო გავაშელი

რუსული დრამა. სახალხო სახლში, დღეს 15 ნოემბერს, რუსული დრამის მიერ წარმოდგენილი იქნება პიესა ს. სტენიაკ-კარავინისა — „ზარნიცა“ დასი აშხალებს წარმოსადგენად პოეტ ვასილ კამენსკის ახალი პიესის. „შემთხვევის“ ნეგრიტიანულ მელოდრამა. რეჟისორობს ფ. რალოვინი.

პრემიერა. დღეს. რუსთაველის თეატრში წარმოდგენენ პირველად ქართულს ენაზე ჯიონ სინგის პიესას „გმირი“ ვ. ზოქმ. თარგმანი ეკუთვნის გ. რობაქიძეს, პიესას დასდამენ რეჟ. კ. მარჯანიშვილი და ა. ახმეტელი. დეკორაციები დაბატულია მხატვრის სიდომონ-ერისთავის მიერ.

სახელმწიფო ოპერა. დღეს 15 ნოემბერს, წარმოადგენენ მასკანის ოპერის „სოფლის პატიონება“-ს და „ჯამბაზები“ ლეონკოვალისი.

რედაქტორი — სარედაქციო კოლეგია. გამომცემელი — მოთავარი კომიტეტი.

გაჯიუთი

„ტ რ ი ზ უ ნ ა“

6-ემბრის 1-დან ეღირება:

პროფკავშირთა წევრებისათვის თეიურად	7.000.000 მ.
დაწესებულქათათა და კერძო პირთათვის	9 000.000 „
ცალკე ნომერი	500.000 „